

XV.

Muzikantská večeřa.

V osadách na uherském pomezí, jmenovitě na Nových Lhotkách, slavívá se o svatbách tak řečená muzikantská večeřa. Muzikanti totiž a mládenci nebývají účastni svatební hostiny s ostatními hostmi; neboť onino hrají, tito pak s družbou (starým svatem) posluhují. Teprve po skončené hostině zasednou si za stůl ku své vlastní večeři spojené se zvláštní zábavou. Ředitelem této zábavy, jejíž podstatnou částí jest improvizovaný zpěv, bývá družba. On určuje kdo má zpívatí neb odpovídati a ukládá pokuty těm, kteří své úlohy neprovedou. Pokuty bývají „půl paté, půl čtvrté atd.“ t. j. tolikráte vykudlí provinileci za vlasy.

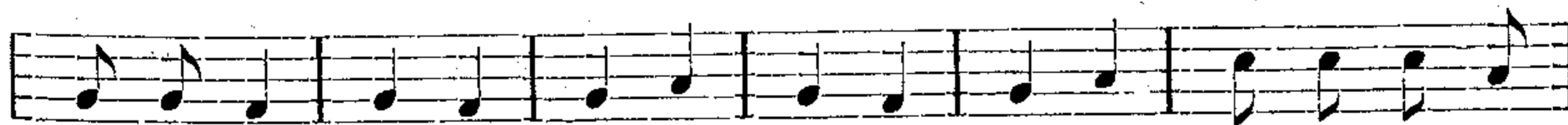
Než jim donesou na stůl, zpívají společně, klepajíce každý svou lžicí:

875.

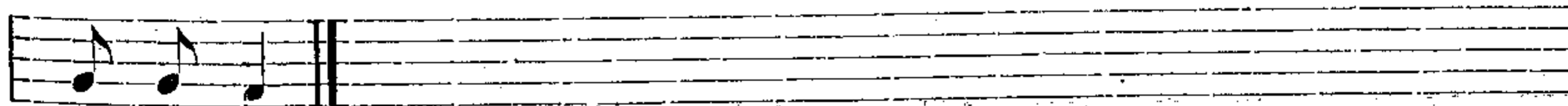
Živě.

Za-čny - me si no - vú pý-sen, há-rom, fá-rom, slyšte na - šu
ať u - sly - ší do k nám přešel,

mu-zi - ku o tom ženském ne - šle - chetném, o tom ženském

ja - zy - ku,